

KRA TRZECIORZĘDU W UTWORACH PLEJSTOCENU W POZNANIU NA GARBARACH

PODCZAS ZESZŁOROCZNYCH PRAC WIERTNICZYCH w poszukiwaniu wody w Poznaniu na Garbarach między Jeziorem Maltańskim a korytem Warty (w Dyrekcji Budowy Chłodni Składowych) przewiercono porwak trzeciorzędu znacznej miąższości.

Z załączonego profilu analitycznego wynika, że pod 86 metrowej grubości partią plejstocenu leży 36 metrowej grubości partia ilów pstrych w stropie i siwozielonych, przerastanych węglem brunatnym i lignitem oraz piaskiem zielonkawym w spagu. W części spagowej ilów i węgla brunatnego znajdują się liczne otoczaki pochodzenia północnego: krystaliki i wapienie gotlandzkie. Otoczaki te pochodzą prawdopodobnie z niższej leżących piasków głązonośnych lub z soczewek luźnych głązów i żwirów starszej serii utworów plejstocenijskich, akumulowanych przez wody lodowcoworzeczne przed nasunięciem się moreny wraz z ową partią trzeciorzędu. W momencie nasuwania się moreny i porwaku nastąpić musiało zmieszanie się materiału ze starszym plejstocenem, wyściełającym już prakoryto Warty.

Tego rodzaju zjawiska dość często spotyka się na Niżu Polskim w strefie akumulacji lodowcowej, a przytoczony fakt jest jednym z godnych zanotowania, tym bardziej że wiercenie przebiło tam do 124 m plejstocenu.

Z wielu moich doświadczeń w ostatnich latach wynika, że w prakorytach rzek utwory polodowcowe stanowią znaczną miąższość i są wielce urozmaicone i różnią się od analogicznej akumulacji na wysoczyźnie.

